

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(δ) του Ν. 33/1964 - Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 129/2021)

31 Μαρτίου, 2026

[ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΑΝΤΗΣ, ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσεϊόντων,

v.

1) ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
2) ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

Α. Κουντουρή (κα), για Τάσσος Παπαδόπουλος και Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για τους Εφεσεϊόντες.

Δ. Καλλή (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τους Εφεσιβλήτους.

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Σάντη, Δ.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΣΑΝΤΗΣ, Δ.: Το Διοικητικό Δικαστήριο στις 17.9.21 απέρριψε την Προσφυγή 698/15 των Εφεσεϊόντων/Αιτητών («η Προσφυγή»), με την οποία προσέβαλαν τη νομιμότητα της κατά αυτών απόφασης των Εφεσιβλήτων/Καθ' ων η Αίτηση με αριθμό 7/2015 και Αριθμό Φακέλου 11.17.008.29 («η προσβαλλόμενη απόφαση»), με την οποία διαγνώστηκαν παραβάσεις του Άρθρου 6(1)(α) και 6(1)(β) του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου Ν.13(Ι)/08 («ο Ν.13(Ι)/08»). 1

¹ «6.-(1) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων, που κατέχει ή κατέχουν δεσπόζουσα θέση στο σύνολο ή μέρος της εγχώριας αγοράς ενός προϊόντος, ιδιαίτερα εάν η πράξη αυτή έχει ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα –
(α) τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής·
(β) τον περιορισμό της παραγωγής ή της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης, προς ζημιά των καταναλωτών [...]».

Στις 6.11.2008, η Primetel PLC («η Primetel») υπέβαλε καταγγελία κατά των Εφεσεϊόντων στην Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού («η Επιτροπή») για πιθανολογούμενες παραβάσεις των *Άρθρων 6(1)(α), (β), (γ) και 6(2) του Ν.13(Ι)/08*. Η Επιτροπή έδωσε αρχικά οδηγίες για εξέταση της υπόθεσης και, μετά από μεταγενέστερη ανάκληση προηγούμενων αποφάσεων εξαιτίας κακής σύνθεσης της, ενέκρινε τη διεξαγωγή έρευνας με βάση το υφιστάμενο υλικό.

Κατόπιν της νέας της σύνθεσης, η Επιτροπή αποδέχθηκε την καταγγελία και διέταξε προκαταρκτική διερεύνηση, η οποία οδήγησε, τον Ιούλιο 2014, σε εκ πρώτης όψεως διαπίστωση παραβάσεων: αφενός, επιβολής αθέμιτων τιμών για τη διάθεση διεθνούς χωρητικότητας MINERVA προς Λονδίνο και Φρανκφούρτη, και αφετέρου, άρνησης παραχώρησης διευκολύνσεων αποπληρωμής σχετικών εξόδων.

Ακολούθησε κατάρτιση και έγκριση σχετικής έκθεσης αιτιάσεων. Αυτή, κοινοποιήθηκε στα εμπλεκόμενα μέρη, τα οποία και υπέβαλαν γραπτές και προφορικές θέσεις.

Με την *προσβαλλόμενη απόφαση*, η Επιτροπή κατέληξε ότι οι Εφεσεϊόντες, ως επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση, παραβίασαν τα *Άρθρα 6(1)(α) και 6(1)(β) του Ν.13(Ι)/08*: πρώτον, λόγω υπερβολικά υψηλών και μη δίκαιων τιμών για το δικαίωμα χρήσης χωρητικότητας (ROU) στο υποθαλάσσιο σύστημα MINERVA, και δεύτερον, λόγω άρνησης αποδοχής τμηματικής εξόφλησης ή παραχώρησης διευκολύνσεων πληρωμής για το έτος 2013. Επιβλήθηκαν διοικητικά πρόστιμα. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στα μέρη και δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Οι Εφεσεϊόντες διαφωνήσαν πρωτοδίκως - όπως και ενώπιον μας - με τη νομιμότητα της *προσβαλλόμενης απόφασης*, ισχυριζόμενοι ότι δεν έγινε ορθή έρευνα για τον καθορισμό της σχετικής αγοράς (προϊόντος και γεωγραφικής), πως η διαπίστωση δεσπόζουσας θέσης ήταν εσφαλμένη, και ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε κρίσιμα στοιχεία, όπως η φύση της χωρητικότητας ως πάγιου στοιχείου και η οικονομική αξία του προϊόντος. Προέβαλαν επίσης πως η προσέγγιση της τιμολόγησης ήταν εξίσου λαθεμένη, ότι δεν έγινε σύγκριση με ανταγωνιστικά προϊόντα, και πως η άρνηση χορήγησης ευκολύνσεων πληρωμής δεν αποτελούσε αθέτηση των κανόνων ανταγωνισμού ή δέσμευση επαναδιαπραγμάτευσης συμβατικών όρων. Τέλος, υποστήριξαν ότι τα πορίσματα της προκαταρκτικής έρευνας δεν επαληθεύθηκαν, παρά τις αντιρρήσεις που υποβλήθηκαν.

Οι Εφεσεϊβλητοι προέταξαν, και κατ' έφεση, ότι η διαδικασία ήταν σύννομη, ότι η αγορά ορίστηκε βάσει ενωσιακών κριτηρίων και ότι οι ισχυρισμοί των Εφεσεϊόντων απαντήθηκαν αιτιολογημένα.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε πως οι θέσεις και οι ισχυρισμοί των Εφεσεϊόντων έτυχαν πρέπουσας πραγμάτευσης από την Επιτροπή, η οποία τους απέρριψε με αιτιολογημένη απόφαση, και ότι από την όλη διοικητική διεργασία έκδοσης της *προσβαλλόμενης απόφασης* - ως επάγεται και από τους Διοικητικούς Φακέλους (Τεκμήρια 1-29) - δεν υπήρχε πεδίο δικαστικής ανατροπής, εξού και η συνακόλουθη απόρριψη της Προσφυγής.

Οι Εφεσεϊόντες εναντιώνονται στην πρωτόδικη κρίση, προβάλλοντας πέντε λόγους έφεσης. Διατείνονται ότι το Δικαστήριο αστόχως απέρριψε τους ισχυρισμούς τους ως προς τον ορισμό της σχετικής αγοράς (λόγος έφεσης 1), τη διαπίστωση δεσπόζουσας θέσης (λόγος έφεσης 2), την απόρριψη ισχυρισμού περί πλάνης περί τα πράγματα (λόγος

έφεσης 3), την αθέμιτη τιμολόγηση (λόγος έφεσης 4), και την άρνηση παροχής ευκολιών πληρωμής (λόγος έφεσης 5).

Μελετήσαμε όσα μας τέθηκαν.

Κατά τον λόγο έφεσης 1, οι Εφεσείοντες υποστηρίζουν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε τους ισχυρισμούς τους ότι οι Εφεσίβλητοι δεν ερεύνησαν δεόντως την έννοια της αγοράς προϊόντος και της γεωγραφικής αγοράς, ούτε αιτιολόγησαν επαρκώς τον ορισμό και την ανάλυση της με αναφορά στα δεδομένα της υπόθεσης.

Δεν μας βρίσκουν σύμφωνους οι αιτιάσεις των Εφεσειόντων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο εξονύχισε την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς τον προσδιορισμό της αγοράς και την αξιολόγηση των σχετικών στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον του από τους Εφεσείοντες, τους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών στη Δημοκρατία και τον Επίτροπο Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων.

Είπε προσθέτως και αυτά, το πρωτόδικο Δικαστήριο (το απόσπασμα είναι αυτούσιο όπως και τα υπόλοιπα στο ανά χείρας κείμενο):

«[...] Η Επιτροπή υπογράμμισε το στόχο της διεξαγωγής της διαδικασίας ορισμού της αγοράς, ως μέσου για την αξιολόγηση της επάρκειας του ανταγωνισμού και σημείωσε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ για το θέμα, την οποία η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, μια σχετική αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που είναι επαρκώς εναλλάξιμα ή υποκατάστατα, όχι μόνο αναφορικά με τα αντικειμενικά τους χαρακτηριστικά, βάσει των οποίων είναι ιδιαίτερα κατάλληλα για την ικανοποίηση των αναγκών των καταναλωτών, τις τιμές τους ή την επιδιωκόμενη χρήση τους, αλλά και τις συνθήκες του ανταγωνισμού, όπως και την ύπαρξη της προσφοράς και της ζήτησης στην εν λόγω αγορά [...]».

Η πρωτόδικη εξήγηση υπήρξε συμπαγής.

Την εικόνα αυτή ενισχύει και η τοποθέτηση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως προς επιμέρους πτυχές της επιχειρηματολογίας των Εφεσειόντων, αναφορικά προς τη διοχέτευση κίνησης μέσω μισθωμένων γραμμών, τη χωρητικότητα και την εκχώρηση της, τα υποθαλάσσια καλωδιακά συστήματα και τις παρεχόμενες εναλλακτικές επιλογές.

Ειδικότερα, το Δικαστήριο παρέθεσε και τούτα:

«[...] Σε σχέση με τη διοχέτευση κίνησης μέσω μισθωμένων γραμμών, που κατά τον ευπαίδευτο συνήγορο για τους αιτητές, η Επιτροπή δεν κατηύθυνε την έρευνα της, αναφέρεται στην απόφαση ότι στα πλαίσια της προκαταρκτικής έρευνας, είχε διαπιστωθεί ότι, χρησιμοποιούνται συνήθως από πολυεθνικούς επιχειρηματικούς πελάτες για εφαρμογές που απαιτούν συχνή και γρήγορη μεταφορά ηλεκτρονικών δεδομένων μεταξύ των υποστατικών τους σε διάφορες χώρες [...] Η Επιτροπή αναφέρθηκε επίσης για το ζήτημα της χωρητικότητας και της διαφοράς της εκχώρησης χωρητικότητας ROU ή IRU με τη πώληση ιδιοκτησίας. Η δεύτερη έχει ως αποτέλεσμα την απόκτηση ανέκκλητου δικαιώματος, εφόσον μεταβιβάζεται η κυριότητα, κάτι που δεν συμβαίνει με την εκχώρηση, η οποία παραχωρεί δικαίωμα χρήσης χωρητικότητας για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. [...] Η Επιτροπή ασχολήθηκε επίσης με το ζήτημα των υποθαλάσσιων καλωδιακών συστημάτων και τους ισχυρισμούς που είχαν τεθεί από τους αιτητές σε σχέση με το ζήτημα. Ασχολήθηκε επίσης με το κατά πόσο ο ενδιάμεσοι σταθμοί (π.χ. Χανίων)

προσέφεραν εναλλακτικές επιλογές, για το βαθμό εναλλαξιμότητας μεταξύ των καλωδίων που χρησιμοποιούν διαφορετικές τεχνολογίες, το κόστος διάθεσης της ίδιας χωρητικότητας αλλά με διαφορετικά άκρα τερματικού. Γενικά διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή ασχολήθηκε με όλα όσα είχαν τεθεί από την πλευρά των αιτητών, κατά τρόπο εμπειριστατωμένο και πλήρη, με παραπομπή σε σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κατά τρόπο ώστε να μη χωρεί επέμβαση του αναθεωρητικού Δικαστηρίου [...]».

Η πιο πάνω διαδικασία του Διοικητικού Δικαστηρίου εξετάστηκε υπό το πρίσμα των προβαλλόμενων λόγων ακύρωσης και των σχετικών δεδομένων, τα οποία ελέγχθηκαν στο πλαίσιο των δικαιοδοτικών του εξουσιών, σε συνάρτηση προς τα συναφή συμπεράσματα και υπό το φως της εμπεδωμένης ενωσιακής και εθνικής νομολογίας στο θέμα (*Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού και Άλλων*, Ε.Δ.Δ. 67/17, ημ. 12.5.25, *Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού*, Ε.Δ.Δ. 60/16, ημ. 6.9.23, *Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού και Άλλων*, Α.Ε. 129/15, ημ. 2.11.22, *MasterCard, Inc and Others v. European Commission [2012] EUECJ T-111/08 (24 May 2012)*, *Chalkor AE Epexergasias Metallon v. European Commission [2011] EUECJ C-386/10 (8 December 2011)*, *Commission of the European Communities v. Tetra Laval BV [2005] EUECJ C-12/03 (15 February 2005)*).

Δεν παρέχεται περιθώριο για εφετειακή ανατροπή.

Ο λόγος έφεσης 1 απορρίπτεται.

Όσον αφορά στον λόγο έφεσης 2, οι Εφεσεϊόντες λένουν ότι το Διοικητικό Δικαστήριο ολίσθησε, αποφαινόμενο ότι οι Εφεσίβλητοι προέβησαν σε νόμιμη και επαρκή έρευνα για τη διαπίστωση δεσπόζουσας θέσης.

Ούτε με αυτό συμφωνούμε.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο προχώρησε σε προσήκουσα εκτίμηση των πραγμάτων, καταλήγοντας σε συμπεράσματα αποδεκτά εντός των ορίων της δικαιοδοσίας του. Ενδεικτικά, έκρινε ότι, κατά τη συμφωνία κατασκευής και συντήρησης του υποθαλάσσιου καλωδιακού συστήματος SMW-3, μέσω του οποίου παρεχόταν η επίμαχη διεθνής χωρητικότητα, οι Εφεσεϊόντες είχαν προτεραιότητα στην πώληση της ζητηθείσας χωρητικότητας σε άλλες εταιρείες εγκατεστημένες στην Κύπρο, δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος πάροχος όφειλε να απευθυνθεί πρωτίστως στον ιδιοκτήτη με έδρα στη συγκεκριμένη χώρα και, μόνο ελλείψει συμφωνίας, να αποταθεί στο κεντρικό όργανο του συστήματος.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο έχοντας σαφώς υπόψη - ως ευχερώς προκύπτει από το σύνολο της απόφασης του - το περιεχόμενο των Διοικητικών Φακέλων και των παραρτημάτων που συνόδευαν τη δικογραφία (συμπεριλαμβανομένων των Παραρτημάτων 6, 32 και 38 της Ένστασης στην Προσφυγή), απέληξε επί των συζητούμενων, ως εξής:

«[...] Η ευπαίδευτη συνήγορος για τους καθ' ων η αίτηση, στη γραπτή της αγόρευση παραπέμπει για τα επιμέρους, σε αποσπάσματα από την επίδικη απόφαση της Επιτροπής, από τα οποία προκύπτει ότι όλοι οι ισχυρισμοί που οι αιτητές είχαν προβάλει ενώπιον της Επιτροπής και οι οποίοι προβάλλονται επίσης μέσα στα πλαίσια της παρούσας

προσφυγής, εξετάστηκαν και απαντήθηκαν κατά τρόπο λεπτομερή, ο οποίος αφενός καθιστά ευχερή το δικαστικό έλεγχο και αφετέρου οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, παρά τις περί του αντιθέτου αιτιάσεις των αιτητών, προέβη σε δέουσα έρευνα και καμία πλάνη δεν έχει αποδειχθεί από τους αιτητές στο συλλογισμό του διοικητικού οργάνου σε σχέση με τη διαπίστωση της για κατοχή δεσπόζουσας θέσης των αιτητών στη σχετική αγορά [...]

Δεν διαπιστώνεται λόγος που να δικαιολογεί την αποδοχή των θέσεων των Εφεσειόντων περί πλημμελούς αιτιολόγησης της πρωτόδικης απόφασης.

Ο λόγος έφεσης 2 απορρίπτεται.

Με τον λόγο έφεσης 3, οι Εφεσειόντες παραπονούνται ότι, κατόπιν συγκερασμού των λόγων έφεσης 1 και 2, το Δικαστήριο κακώς απέρριψε τη θέση περί πλάνης περί τα πράγματα.

Διαφωνούμε και με αυτό.

Η απόρριψη των ανωτέρω λόγων έφεσης καθιστά αναπόφευκτη και την απόρριψη του παρόντος. Επισημαίνεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο επιλήφθηκε κατά τρόπο ουσιαστικό και επαρκή των προβαλλόμενων θέσεων, εξετάζοντας τα κρίσιμα ζητήματα που ανέκυπταν από την επιχειρηματολογία των Εφεσειόντων. Η δε απόρριψη βασικών πτυχών της επιχειρηματολογίας αυτής επέφερε, ως λογική συνέπεια, και την απόρριψη των λοιπών συναφών αιτιάσεων. Η δικαστική τούτη προσέγγιση συνάδει με τη νομολογία (*Κοινοπραξία Malta Lines Ltd & Karpnos Airport Shuttle Ltd (MLKP) και Άλλων ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 87/20, ημ. 16.6.25, Κώσπουλος & Σία Ατδ ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 98/14, ημ. 1.2.21*).

Ο λόγος έφεσης 3 απορρίπτεται.

Με τον λόγο έφεσης 4, οι Εφεσειόντες προτείνουν ότι το Διοικητικό Δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε τους ισχυρισμούς τους επί του ζητήματος της θεμιτής τιμής, καθώς και ότι οι Εφεσίβλητοι δεν εξέτασαν κατά πόσο η τιμή χρέωσης του συμβολαίου είχε εύλογη σχέση με την οικονομική αξία του προϊόντος. Δεν συμφωνούμε με τη θέση των Εφεσειόντων.

Τα επίδικα αντιμετωπίστηκαν επαρκώς από το πρωτόδικο Δικαστήριο, με την παροχή προσήκουσας αιτιολογίας. Κρίθηκε ότι το ζήτημα, όπως τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής, εξετάστηκε και απορρίφθηκε με αιτιολογημένη κρίση, με παραπομπή σε ενωσιακή νομολογία ως προς τη μεθοδολογία και τα κριτήρια εκτίμησης του υπερβολικού χαρακτήρα μιας τιμής (*United Brands Company and Others v Commission of the European Communities [1978] EUECJ C-27/76 (14 February 1978)*).

Αποτυπώθηκαν και αυτά από το πρωτόδικο Δικαστήριο για τη θεματική:

«[...] Σε σχέση με το ζήτημα της αθέμιτης τιμής και του ισχυρισμού των αιτητών ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε κατά πόσο η τιμή χρέωσης του συμβολαίου είχε εύλογη σχέση με την οικονομική αξία του προμηθευμένου προϊόντος, διαπιστώνω ότι η Επιτροπή στην οποία τέθηκε από τους αιτητές το ζήτημα, ασχολήθηκε με το θέμα και με δικαιολογημένη απόφαση, απέρριψε τους ισχυρισμούς των αιτητών, με αναφορά σε αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (μεταξύ αυτών και η COMP/A.36.598/D3 Scandlines Sverige

---

ABV Port Helsingborg) και του ΔΕΕ, ιδιαίτερος δε στην απόφαση Case 27/76 [...] από τις οποίες η Επιτροπή άντλησε καθοδήγηση ως προς τη μεθολογία και τα κριτήρια αξιολόγησης σε σχέση με το πότε η επιβληθείσα τιμή θεωρείται υπερβολική.

Αφού η Επιτροπή αναφέρθηκε στον όρο της "οικονομικής αξίας" ενός προϊόντος, ότι αυτό θα πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση και ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στη προσφορά του προϊόντος, έκρινε ότι το περιθώριο κέρδους πριν το κόστος κεφαλαίου των αιτητών για τα έτη από το 2008 - 2011 για τη παραχώρηση διεθνούς χωρητικότητας στο MINERVA προς το Ε/Μ που τερματίζεται στη Κύπρο με προορισμό Κύπρο - Λονδίνο/Φρανκφούρτη ήταν υπερβολικό αυτό καθ' εαυτό, αλλά και συγκρινόμενο με το αντίστοιχο ποσοστό κέρδους από ίδιες υπηρεσίες που πρόσφεραν οι αιτητές προς άλλη εταιρεία, ανταγωνιστική του Ε/Μ. 2

Επιπρόσθετα, ότι το κέρδος πριν το κόστος κεφαλαίου για την εν λόγω παραχώρηση ήταν υπερβολικό αυτό καθ' εαυτό, αλλά και σε σχέση με το αναμενόμενο κόστος κεφαλαίου της εν λόγω υπηρεσίας κατά την ίδια περίοδο. Συναφώς κατά την Επιτροπή, εύλογα μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι αιτητές δημιούργησαν στο Ε/Μ πρόσθετα εμπόδια εισόδου στη λιανική αγορά και ότι διατηρούνται σε υψηλά επίπεδα οι τιμές της λιανικής αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών προς ζημιά του καταναλωτή. Θεωρώ ότι από τα όσα έχουν αναφερθεί από την Επιτροπή φαίνεται ότι η Επιτροπή ασχολήθηκε επισταμένα με το ζήτημα, το οποίο διερευνήθηκε με επάρκεια και δόθηκε η απαιτούμενη αιτιολογία [...].

Δεν έχουμε να προσθέσουμε κατιτί άλλο στην πρωτόδικη εντύπωση.

Ο λόγος έφεσης 4 απορρίπτεται.

Με τον λόγο έφεσης 5, οι Εφεσείοντες προβάλλουν ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε πως η απαίτηση τήρησης των συμβατικών υποχρεώσεων και η άρνηση παραχώρησης ευκολιών πληρωμής συνιστούσαν παράβαση, ενώ επρόκειτο για ζήτημα εκτός της αρμοδιότητας της, η δε μη συμμόρφωση προς τους συμβατικούς όρους θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Ούτε αυτή η θέση μας βρίσκει σύμφωνους.

Παραθέτουμε το σχετικό σκεπτικό του πρωτόδικου Δικαστηρίου:

«[...] Τέλος, από το υλικό που έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή προσήγγισε ορθά το θέμα της άρνησης παροχής ευκολιών πληρωμής, υπό το πρίσμα του επηρεασμού του ανταγωνισμού και των καταναλωτών. Παρέπεμψε στο σύγγραμμα, Δίκαιο Ελεύθερου Ανταγωνισμού του Τζουγανάτου, στα όσα καταγράφουν επί του θέματος οι Faull & Nicray στο σύγγραμμα τους *The EC Law of Competition*, στην απόφαση στην προσφυγή αρ. 1023/2012 ΠΟΑ Ατδ v. ΕΠΑ, ημερομηνίας 30/11/2012. Η Επιτροπή επίσης άντλησε καθοδήγηση από τις Κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά τον έλεγχο της εφαρμογής του άρθρου 102 της ΣΛΕΕ σε καταχρηστικές συμπεριφορές αποκλεισμού που υιοθετούν δεσπόζουσες επιχειρήσεις.

Επεξήγησε επίσης τους λόγους που η παρούσα περίπτωση διαφοροποιείται από τις υποθέσεις που οι αιτητές είχαν επικαλεστεί (υπόθεση *Leyland*) και αναφέρθηκε στο ύψος της επένδυσης που το Ε/Μ είχε προβεί με τις Συμφωνίες του με τους αιτητές για την

---

² Το Ενδιαφερόμενο Μέρος (Ε/Μ) ήταν η *Primetel*, η οποία, σε κάποιο στάδιο μετά από την καταχώριση της έφεσης ενημέρωσε διά των δικηγόρων της ότι δεν επιθυμούσε να εμφανίζεται πλέον στη διαδικασία.

εξασφάλιση δικαιώματος χρήσης χωρητικότητας και το όφελος των αιτητών που προέκυψε από τις Συμφωνίες. Χωρίς να παραγνωρίζει η Επιτροπή το δικαίωμα του προμηθευτή (αιτητών) να πληρωθεί για το προϊόν το οποίο προσέφερε, σημείωσε ότι το E/M δεν αρνήθηκε να πληρώσει το δικαίωμα χρήσης χωρητικότητας και ούτε επιθυμεί πρόσθετη χωρητικότητα, αλλά την τμηματική εξόφληση.

Στη βάση όλων των δεδομένων που η Επιτροπή είχε ενώπιον της, διαπίστωσε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που οι αιτητές κατέχουν, καθότι η άρνηση τους να αποδεχτούν την πληρωμή του οφειλόμενου ποσού σε δόσεις, έγινε χωρίς την προβολή οποιασδήποτε αιτιολόγησης και χωρίς να υποβάλουν οι αιτητές τη δική τους εισήγηση για διευκόλυνση αποπληρωμής ενός ποσού που αντιστοιχεί στο 5%, ενός ήδη προπληρωμένου συμβολαίου και χωρίς να ληφθούν υπόψη οι δυσμενείς οικονομικές καταστάσεις που περιήλθε η οικονομία του τόπου από το 2013 και μετέπειτα, καθώς επίσης και το γεγονός ότι το E/M είναι πελάτης των αιτητών στη σχετική αγορά και ότι αποτελεί πραγματικό ανταγωνιστή των αιτητών στην αγορά επόμενου σταδίου παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών προς καταναλωτές.

Επίσης λήφθηκε το γεγονός ότι, την ίδια χρονική περίοδο είχαν παραχωρηθεί διευκολύνσεις πληρωμής σε άλλη εταιρεία ανταγωνιστή του E/M, θέτοντας έτσι το E/M σε δυσμενή οικονομική θέση [...]».

Τα πιο πάνω καταδεικνύουν ότι η εξέταση του ζητήματος ήταν επαρκής και σύμφωνη προς τις σχετικές αναφορές και αιτιολογικές επισημάνσεις στο υλικό που είχε τεθεί ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, όπως προκύπτει και από τις σελίδες 131-144 του Παραρτήματος 32 στην Ένσταση.

Ο λόγος έφεσης 5 απορρίπτεται και αυτός.

Η έφεση απορρίπτεται.

Επιδικάζονται έξοδα ύψους €3.900,00, υπέρ των Εφεσιβλήτων και εναντίον των Εφεσειόντων.